

EFTERÅR 2012:

Oberbayern fra Berchtesgaden til Bodensøen (2)

Vores udsigt på campingpladsen ved Grüntensee. Ved bænken i baggrunden er en lystfisker i gang med at rigge til. Vi er i Allgäu, der er præget af sætere. Regionen er bayersk hovedleverandør for mælk og ost – fra ”lykkelige køer” jfr. reklamerne.

Søndag, 23. september

Vi kommer sørme af sted kl. 10! Efter et sidste blik på Watzmann-massivet, der er ved at skrælle sig ud af skyerne, er vi *on the road again* i retning mod Allgäu. Efter en flot tur gennem landskabet når vi campingplads *Waldesruh* i Wertach, beliggende sådan ca. mellem Kempten og Oberstdorf. Men den kasserer vi hurtigt (kedelig fastligger-koloni) og finder frem til en anden campingplads nogle kilometre herfra ved *Grüntensee*. Også her er der en del fastligere, men der er dog nogle relativt gode pladser til os farende folk; så vi etablerer os nede ved søen, hvor vi har køn udsigt og solnedgang. Men barometret står desværre på dårligt vejr igen.

Mandag, 24. september

ALTSÅ! Dagregn fra morgen til aften. For at få lidt afveksling kører vi til nærmeste supermarked og handler. Det bliver til over 60 Euro, av av, regnvejr er dyrt. Selve byen opleves gennem bilruden; den frister os ikke umiddelbar. Jeg bruger også tiden til at gå op og vaske; deroppe er fine snore til at hænge vasketøjet op til tørring.

Senere på eftermiddagen, da det lader til at blive lidt opholdsvejr, tager vi en rask travetur langs søen. Der er sti hele vejen rundt, men den er på godt 8 km, og snart falder mørket på, og tunge regnskyer truer også igen i horisonten. Så den gemmer vi til i morgen. Og rigtigt, inden vi når tilbage begynder det også at dryppe ret kraftigt. Vi beslutter at spise oppe i restauranten. Det er græske ejere og de er meget venlige.

Nede ved campingvognen igen husker vi langt om længe at måle gasbeholdningen. For et stykke tid siden tog vi den store gasflaske i brug, som vi regnede med ville holde lææænge. Men god morgen. Vi har allerede brugt over halvdelen af gassen! For at spare el – man er her i Tyskland ret så nøjeregnende med de 4 kw, som er inkluderet i ACSI-prisen – har vi flittig tændt for gasvarmen. Men nu beslutter vi altså at spare på gassen og vil hellere betale det overforbrug af el, som vi har behov for. Altså: frem med varmeblæseren igen. Imens er det begyndt at storme og regne kraftigt. Det rusker i campingvognen og hiver og flår i bardunerne. *Uha, uha* - teltpløkkerne trækkes lang-

somt men sikkert op af den grusede og lidt løse jordbund. Især den yderst til venstre er lige ved at rive sig løs. Løsningen er binde bardunen fast i bilens dørhåndtag, hahaha.

25. september

Yes, solen skinner! Vi planlægger at tage til *Oberstdorf*, en af de mest kendte byer i Allgäu, bl.a. i sammenhæng med skisporten; der findes et stort og meget berømt skihop-anlæg oppe over byen. Det bliver en flot tur. *Allgäu*-området er landskabsmæssigt noget anderledes end området ved fx Berchtesgaden. Højderne er præget af grønne sætere, og først bagved rejser bjergkæden *Allgäuer Alpen* sig, savtakket og lyseblå i soldisen. Og køerne gumler på markerne, tydeligt hørbare med deres karakteristiske kobjælder.

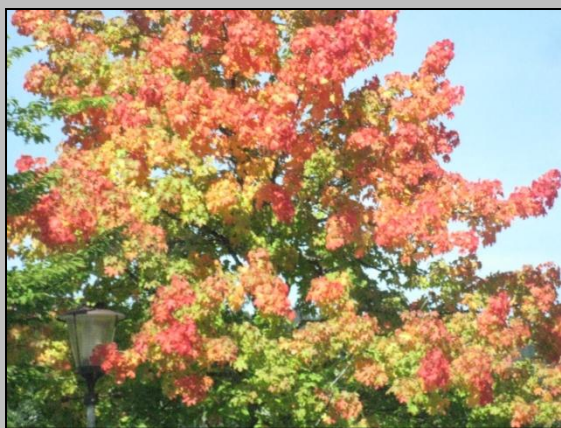
Oberstdorf er meget alpeagtigt og turistet. Men det er også en kendt by pga. den flotte beliggenhed. Fra byen går der en kabinelift op til bjerget *Nebelhorn*, hvorfra der til syneladende afgår nogle gode vandreture. Vi er lige ved at line op i billetkøen, da vores blik falder på billetprisen, hele 28,50 Euro pr. person op og ned! En sådan dyr tur må planlægges mere grundigt og bør vare hele dagen. Vi har kun et par timer, inden vores parkeringsbillet udløber. Så vi slentrer bare lidt videre gennem byen, køber en kalkun-cheeseburger og finder en bænk i solen til frokostpausen.

Oberstdorf

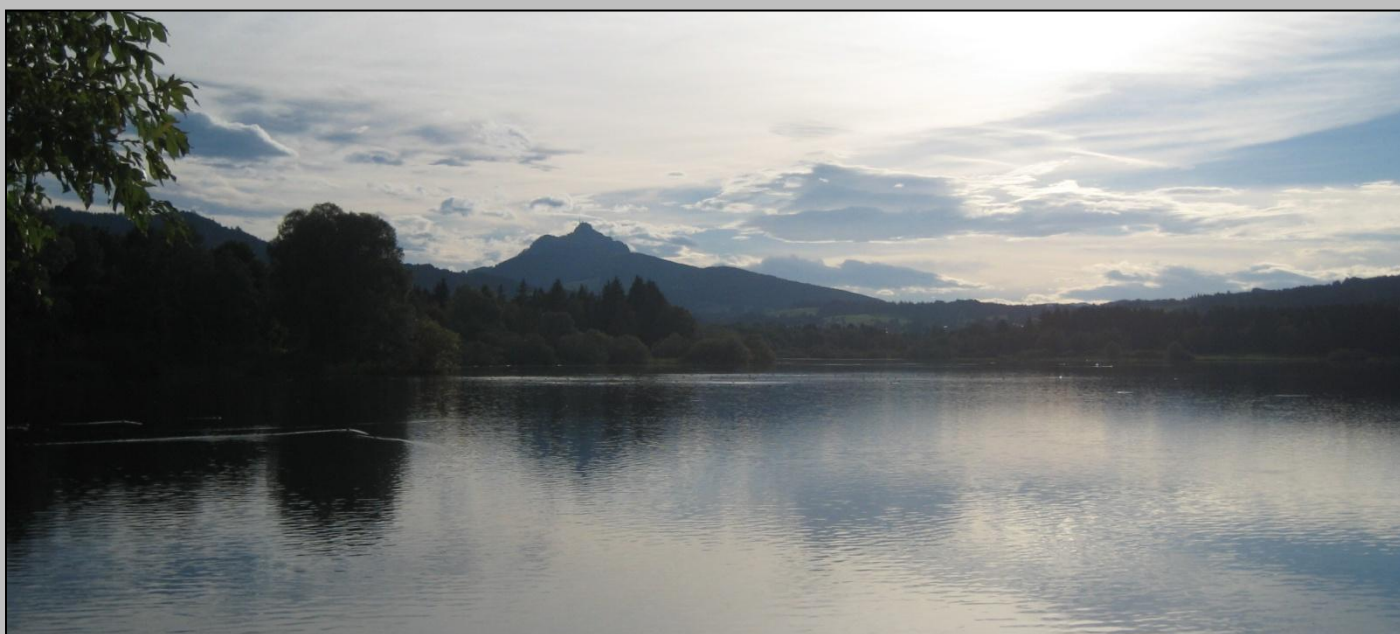
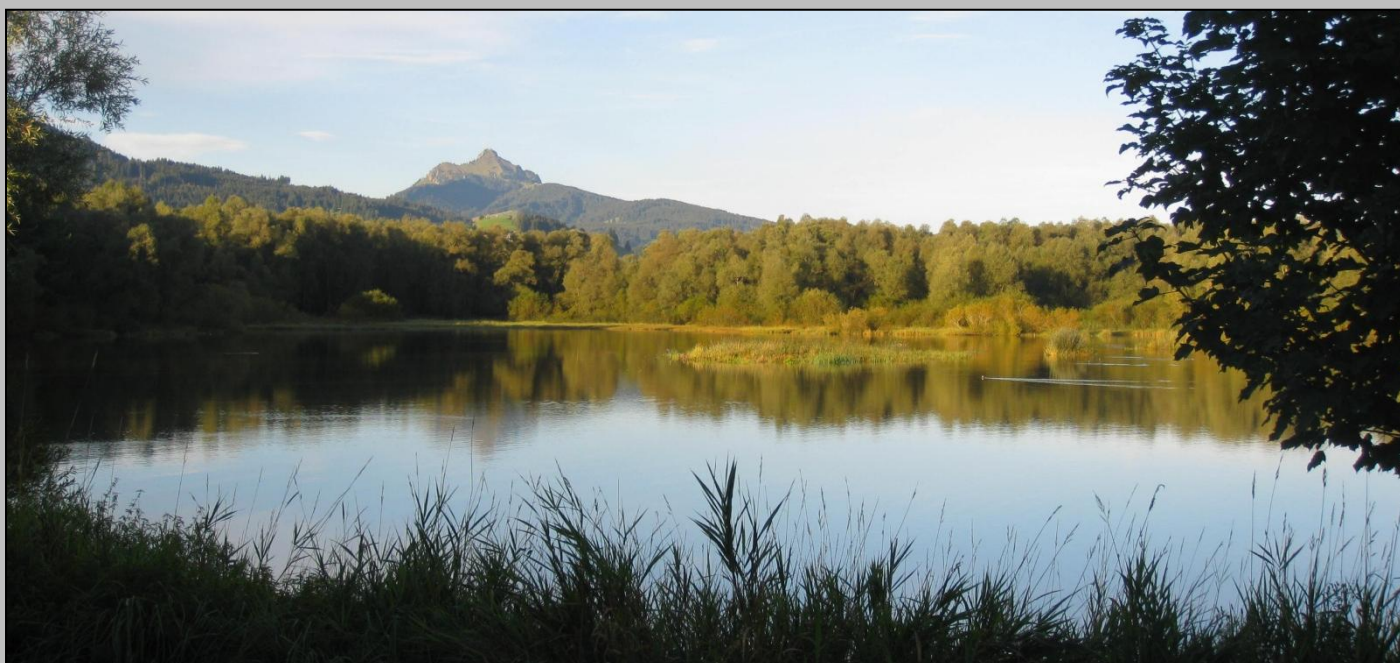
Så søger vi tilbage til bilen og kører ud af dalen, opad til *Klein-walsertal*. Dér slutter vejen. Det pudsige er, at *Klein-walsertal* faktisk ligger i Østrig, men man kan kun komme dertil via Tyskland. Ud over to campingpladser passerer vi altså grænseskiltene 2 gange – men man kan jo ikke se, at man er kommet til et andet land. Sproget og byggeskikken er den samme, og desuden står vi heller ikke ud af bilen,

men vender om igen og tager tilbage til vores campingplads i Wertach.

Vi når at sidde i solen og nyder den kønne udsigt til søen, mens vi får besøg af to grågæs. Efter aftensmaden går vi med vores computere op i campingpladsens udmærkede, opvarmede opholdsstue, hvor der er trådløst net. Gerts surf-stik har dårlig forbindelse hernede ved søen.

I morgen bryder vi op igen i retning mod *Bodensøen*.

Grüntensee i morgenstemning – lige ved campingvognen. Og senere fra spadserestiens øvre ende.

Onsdag, 26. september

Vi betaler ACSI-pris med diverse tillæg: renovationsafgift og turistskat (Kurtaxe) pr. person pr. dag, dog ikke 2 Euro ekstra for vores "panoramaplads" og ej heller for ekstra el-forbrug. Men alligevel bliver det på omkring 19 Euro pr. nat, selv med ACSI-pris. Det er alle tillæggene, der får beløbet til at svulme. Den erfaring gør vi også ved de andre tyske campingpladser i turistområderne.

Klokken halv elleve er vi på vej. Dagens etape er på under 100 km, så vi når hurtigt frem ved den næste campingplads: *Ferienpark Campingplatz Gohren am Bodensee* (fra ADAC-bogen) ved byen *Kressbronn*, ikke langt fra *Lindau*. Vi befinder os stadigvæk i Bayern.

Campingpladsen viser sig at være et *gi-gan-tisk* sted, nærmest en by i byen med overvejende fastligere. Den har lettere "Tivoli"-præg. Vi marcherer næsten i 5 minutter til fods for komme til området for tur-campister. Det ligger lige ved søen – som man dog kun kan se i glimt, da den gemmer sig bag høje træer og en række sejljoller. Hverken Gert eller jeg er særlig begejstret for campingpladsen. Et eller andet mangler – lidt stemning og hygge måske? Der er godt nok hække mellem de enkelte parceller, men de er pjuskede og lave og danner kun en symbolsk adskillelse. Nå, vi finder en plads af rimelig størrelse og bliver enige om at etablere os for 2 dage. I mellemtiden vil vi så kigge på en anden campingplads i nærheden og flytte, hvis vi bedre kan lide den.

Frokost i solen, så op på cyklen og trampe afsted. Lige forbi campingpladsen går *Bodensee-Radweg*. Den er i alt 270 km og fører langs hele søens tyske side med udsigt til de østrigske og schweiziske bjerge. Det må være en smuk tur. Vi nøjes med meget mindre og finder også frem til den anden campingplads, hvor vi får lov til at gå rundt og kigge. Konklusionen er, at en flytning ikke er umagen værd, så vi bliver, hvor vi er. Nu vil vi finde et supermarked. Det er ikke helt let. Cykelstjerne driller. Vi bliver forvirrede og ved ikke, hvilken side af vejen vi skal cykle på – eller hvor. Midt i det hele går bommen til en jernbaneoverskæring ned, og det tager 100 år, før toget (med kun to vogne) tøffer forbi☺. Et supermarked er heller ikke sådan lige til at finde, vi cykler og cykler og må til sidst spørge os for, inden vi lander hos en LIDL.

Hjemme igen kigger vi lige på søens strandbred. Her er faktisk utroligt smukt med Schweiz på den anden søbred. På himlen tumler sig dramatiske skyformationer, men det er lunt, og vi sidder et godt stykke tid foran campingvognen, indtil det begynder at blæse op. Vinden suser støjende i de høje træer og rusker efterhånden også i kraftigt vores Shadow-solsejl. Hen mod aften begynder det at regne, men regnen varer ikke længe, og nu, kort før klokken 22, er den holdt op.

Frøken barometer synes småforvirret. Hun *siger* sol og har gjort det, siden vi ankom, men virkeligheden er altså en anden. Kunne hun ikke tåle luftforandringen?

Torsdag, 27. september

En foruroligende stormfuld nat med tydelige referencer til vores Bretagne-tur fra foråret! Regn og rusk og hiv i campingvognen, så jeg midt om natten smutter udenfor og tager markisen ned. Den har revet sig ud af pløkkerne og slår vildt omkring sig. Pløkkerne bider ikke på den løse grusjord. Så vågner også Gert, og vi ligger længe og læser, før vi falder i søvn igen. Næste morgen er himlen blå! Op med solsejlet igen, mens Gert ordner sengetøjet og dækker op til morgenmad. Vi hænger begge to lidt træt med næbbet, så det bliver først efter frokosten, at vi vågner til dåd. Som her vil sige en cykeltur ind til *Berger*, en af Tysklands førende campingudstørs-forretninger, der har en filial her. Den er nu ikke helt så stor, som vi har håbet på, men det bliver da alligevel til 3 stormpløkker til solsejlet, en tallerkenholder og et nyt lukkebeslag til en af vores køkkenlåger, hvor beslaget er gået i stykker. På vejen gør vi fotostop ved en af de mange, mange æbleplantager, man ser alle vegne. Bodensøen er "Tysklands frugthave" pga. det solrige klima (bare ikke lige nu, altså). Overalt på markerne og skråningerne dyrkes fortrinsvis æbler, der hænger solmodne og rødkindede på de lavstammede træer, der er plantet i lange, snorlige rækker. Dernæst kigger vi på lystbådehavnen lige ved siden af campingpladsen; og så går det hjemad.

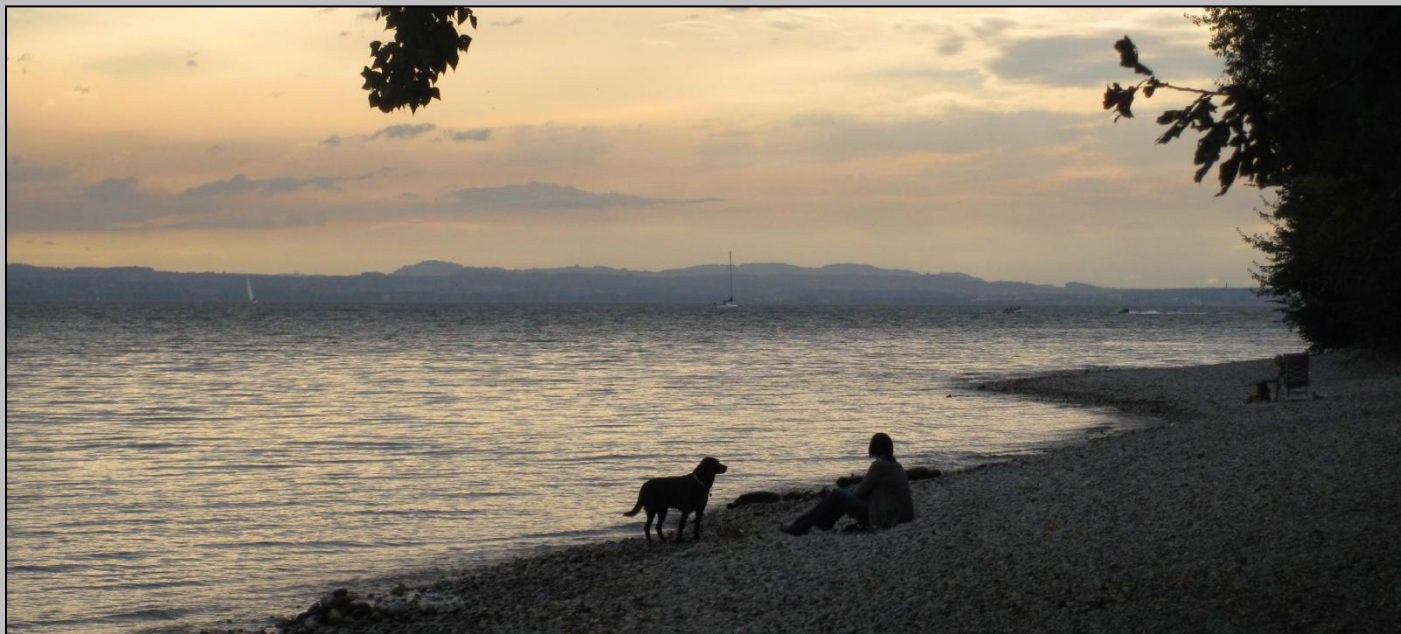

Æbleplantager så langt øjet rækker. Øverst tv. en nyanlagt og th. en udvokset række, der bugner af frugt. Man lader tilsyneladende ikke træerne gro højere, for at gøre høstarbejdet nemmere.

Mange steder langs vejen er der selvbetjeningsboder med "Bodenseeobst" – både blommer, pærer og æbler; store poser til en billig penge. Vi køber dog ikke noget, da vi stadig har en fyldt frugtkurv fra sidste indkøb.

Bodensee er Tysklands frugthave og i øvrigt et yndet sted at slå sig ned som velhavende pensionist. Klimaet her er mildt og landskabet smukt.

Senere går Gert på nettet, bl.a. for at checke vejrudsigten. Uha, det ser noget småkoldt ud rundt omkring os. I morgen tager vi stilling til resten af vores tur.

Fredag, 28. september

HERLIGT VEJR. Morgenkaffens kop nr. 2 tager vi udenfor. Vores plan for i dag er en tur til *Konstanz*, en gammel middelalderby på den anden side af Bodensøen lige på grænsen til Schweiz. Vi har stadig en lille beholdning af schweizisk valuta, som vi ved denne lejlighed gerne vil gøre det af med. For at komme til Konstanz kører vi til *Meersburg*, også en gammel og pittoresk lille by, hvorfra der afgår færger til modsatte søbred. Vejen langs Bodensøen er meget trafikeret, det husker vi godt fra tidligere. I Meersburg finder vi en parkeringsplads og også skibsanløbssted; færgen er en bilfærge, og vi er heldige, for ikke længe efter vi er gået om bord, så sejler vi.

Vi er på vej med færgen over til Konstanz, der ligger på modsatte bred. Der dyrkes hvidvin på skråningerne.

Vejret er eventyrligt smukt, og det er panoramaet ud over søen og over mod de høje schweiziske bjergtinder også – en symfoni af gyldent solskin og lyseblå himmel og blå bølgende vand og varme på huden. Efter ca. 20 minutter er vi fremme, i øvrigt uden at vi er blevet billetteret, og uden at vi havde mulighed for det heller.

Færgehavnen ligger et godt stykke uden for byen, men heldigvis venter der en bus til centrum, som vi skynder os at hoppe op i. Den koster ca. det vi har sparet ved at sejle "sort"... Busturen tager lang tid, bussen kører over fem hjørner, så vi får da sightsee'et noget, inden vi når frem til Altstadt. Da sulten har meldt sig finder vi en lille udendørsservering i solen, hvor vi indtager dagens menu. Det er godt, og således styrket begynder vi slentringen gennem byen.

Vi spiser dagens menu, bestående af salat, Thai-gryde og kaffe.

Dog skal vi først lige smutte til Schweiz for at bruge vores schweiziske valuta. Det er bare hen ad gaden og forbi en slags ubemandet grænseovergang. Nu har bilerne schweiziske nummerplader, men ellers er her ikke anderledes på nogen måde. Byen fortsætter faktisk bare, men her er ret kedelig og simpelthen ikke noget at komme efter med vores penge. Og dog! På vej tilbage over grænsen passerer vi et *money-exchange*. Vi går ind og veksler vores valutabeholdning til mere omsættelig mønt – og således bliver vi 94 Euro rigere 😊.

Konstanz byder på nogle gamle gadestrøg og en katedral plus sikkert andre ting, som vi ikke får set, selv om det jo er en meget gammel by, hvor der i århundreders løb er blevet sat historiske spor. Der har fx været afholdt kirkekongreger, der blev valgt pave, reformatoren Johannes Hus blev dømt til døden her... Men vi føler os ikke særlig motiveret til at gå på opdagelse i byen, fornemmelsen af historiens vingesus vil ikke indfinde sig. Eller også virker vores antenner ikke helt i dag. Vi kommer dog

forbi en velassorteret boghandel, og jeg køber et par bøger. Dem glæder jeg mig til. Men nu vil vi altså bare tilbage til *Meersburg*. Der er også en personfærge lige ved centrum. Men da vi undersøger muligheden for at stå på her, bliver vi slået af to ting: for det første sejles der højst en gang i timen, for det andet er det temmelig dyrt, hvilket – for det tredje – giver os den idé at *vandre* tilbage til bilfærgen.

Kig ind mod Konstanz fra stien ud til færdgehaven.

En spadseresti hele vejen langs søen og ud til færdgehaven ser spændende ud. Søen viser sig fra sin bedste, solbeskinnede side, vi kommer forbi interessante og flotte rigmandsvillaer, langs et luksus- og et kommunalt strandbad, et brudepar, gen-

nem en lille skov og til sidst, efter en tur på ca. en times tid, er vi der. Båden ligesom venter allerede på os, og vi nyder igen den smukke sejltur.

Inden vi kører hjem når vi også lige at daske gennem lille, hyggelige og seværdige *Meersburg*, hvor der er en turistleben af rang. Der er næsten sydlandsk stemning, som vi lapper i os sammen med en is, siddende på et trappetrin. Herligt.

Og hvad skal vi så i morgen? Vejrudsigten ser ikke god ud. Alt tyder derfor på, at vi pakker sammen og piler mod Strasbourg-området. Dér er det varmere og mere solrig, siger *wetteronline*. Det ville desuden være hyggeligt at afslutte vores tur i Alsace, som altid er en rejse værd.

Meersburg-impresioner. Det oser af sommer og næsten sydlandsk feriestemning.

Lørdag, 29. september

Vi beslutter at blive her en dag mere og tager først afsted i morgen. Lørdag er ikke nogen god rejsedag langs Bodensøen. Vores rute i morgen vil føre os på tværs af Schwarzwald ad B 31 igennem det snævre *Höllental*, og vi håber, at antallet af biler på vejen dér holder sig i grænser.

I dag er der ikke så meget at berette om. Vejret er dårligt med mere og mere regn i løbet af dagen, så vi holder os stort set indendørs. Her til formiddag var vi dog i *Lindau* og skulle finde en cykelsmed, fordi leddet, der holder saddelen på plads på Gerts cykel er, gået i stykker. På internettet har han fundet to forskellige cykelforhandlere. Den første har ferielukket, den anden sender os til en tredje, der kigger efter i sin "museums-skuffe" og finder reservedelen til ingen penge. Og så er Gerts cykel altså slet ikke så gammel endnu.

Derefter går vi lidt rundt i regnvejret i *Lindaus* gamle bydel, spiser en Wiking-Burger hos *Nordsee*, stikker næsen indenfor hos en *Stetson*-forhandler, der åbenbart har en dårlig dag men alligevel ikke vil slippe os, og så tilbage til bilen og hjemad. Jeg har kun taget 1 foto i dag!

I morgen tager vi videre til Alsace.

Mange glade campinghilsener

Renate Hovald r.hovald@kabelmail.dk

